

Αθήνα, 10 Ιουνίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη

Θέμα: «Εκτόξευση κόστους και έλλειψη διαφάνειας στις αποσπάσεις της Ελληνικής Αστυνομίας»

Η υπόθεση των αποσπάσεων στην Ελληνική Αστυνομία έχει πλέον εξελιχθεί σε μείζον ζήτημα διαφάνειας, χρηστής διοίκησης, επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας και διαχείρισης δημόσιου χρήματος. Ένας μηχανισμός που θεσπίστηκε για να καλύπτει έκτακτες και πραγματικές ανάγκες αστυνόμευσης φαίνεται να έχει μετατραπεί σε ένα πανάκριβο, δυσλειτουργικό και βαθιά αμφισβητούμενο σύστημα μετακινήσεων, χωρίς επαρκή δημόσια λογοδοσία και χωρίς αποδεδειγμένο επιχειρησιακό αποτέλεσμα αντίστοιχο του κόστους του.

Όταν το ετήσιο κόστος των αποσπάσεων φέρεται να έχει εκτιναχθεί από περίπου πενήντα εκατομμύρια ευρώ σε επίπεδα που προσεγγίζουν τα εκατό εκατομμύρια ευρώ, κανείς δεν δικαιούται να σιωπά. Δεν πρόκειται για τεχνικό θέμα του Αρχηγείου αλλά για χρήματα των φορολογουμένων, για λειτουργία κρίσιμων υπηρεσιών ασφαλείας και για την αξιοπιστία της ίδιας της Ελληνικής Αστυνομίας. Το ερώτημα είναι απλό και αμείλικτο: ποια πραγματική ανάγκη διπλασιάστηκε ώστε να διπλασιαστεί και η σχετική δαπάνη; Ποια εγκληματικότητα αντιμετωπίστηκε αποτελεσματικότερα; Ποια περιοχή έγινε ασφαλέστερη; Ποιος δείκτης αστυνόμευσης βελτιώθηκε τόσο θεαματικά, ώστε να δικαιολογεί αυτή την οικονομική αιμορραγία;

Η πραγματικότητα που περιγράφεται από πολλούς αστυνομικούς είναι πολύ διαφορετική. Υπηρεσίες αποδυναμώνονται για να ενισχυθούν άλλες υπηρεσίες, οι οποίες στη συνέχεια εμφανίζονται και αυτές αποδυναμωμένες και ζητούν νέα ενίσχυση. Αστυνομικοί μετακινούνται από νομό σε νομό, χωρίς πάντοτε να γνωρίζουν την περιοχή, τη γεωγραφία της, τα πρόσωπα, τις τοπικές ιδιαιτερότητες και τις εστίες παραβατικότητας, με αποτέλεσμα αντί να ενισχύεται ουσιαστικά η αστυνόμευση, να δημιουργείται πολλές φορές ένας φαύλος κύκλος μετακινήσεων, ο οποίος κοστίζει ακριβά, κουράζει το προσωπικό, αποδιοργανώνει τις υπηρεσίες και δεν παράγει ανάλογο αποτέλεσμα για τον πολίτη.

Το πιο σοβαρό όμως δεν είναι μόνο το κόστος. Είναι η πεποίθηση που έχει παγιωθεί μέσα στο προσωπικό ότι το σύστημα δεν λειτουργεί πάντοτε με τους ίδιους κανόνες για όλους. Ότι υπάρχουν αστυνομικοί που δεν βλέπουν ποτέ το όνομά τους σε καμία ευνοϊκή μετακίνηση και άλλοι που εμφανίζονται σταθερά κοντά στις λίστες των αποσπάσεων. Ότι οι ίδιες παρέες, οι ίδιοι κύκλοι, οι ίδιες οικογενειακές ή συνδικαλιστικές σχέσεις ή ακόμα και τοπικές πολιτικές παρεμβάσεις, δημιουργούν την εικόνα ενός μηχανισμού που δεν υπηρετεί πάντοτε αποκλειστικά την ανάγκη της υπηρεσίας, αλλά και ανάγκες προσώπων.

Αν αυτή η εικόνα είναι άδικη, η διοίκηση έχει έναν μόνο τρόπο να την καταρρίψει: πλήρη διαφάνεια. Όχι γενικόλογες απαντήσεις και υπηρεσιακές υπεκφυγές, με αόριστες αναφορές σε «ανάγκες». Στοιχεία. Αριθμούς. Κόστη. Κριτήρια. Αποφάσεις. Αποτελέσματα.

Η διοίκηση οφείλει να παρουσιάσει αναλυτικά, ανά μήνα και ανά Διεύθυνση Αστυνομίας, πόσοι αστυνομικοί αποσπάστηκαν εκτός νομού, πόσοι αστυνομικοί αποσπάστηκαν προς ενίσχυση της ίδιας Διεύθυνσης, ποια ήταν η διάρκεια κάθε απόσπασης, ποιο ήταν το συνολικό κόστος οδοιπορικών, ημερήσιων αποζημιώσεων, διαμονών και κάθε συναφούς δαπάνης, καθώς και ποιο ήταν το συνολικό ετήσιο κόστος σε δωδεκάμηνη βάση για τα τελευταία έτη. Παράλληλα, οφείλει να παρουσιάσει ποια συγκεκριμένα επιχειρησιακά αποτελέσματα προέκυψαν από αυτές τις μετακινήσεις. Χωρίς αυτά τα στοιχεία, κάθε επίκληση επιχειρησιακής ανάγκης μένει κενή περιεχομένου.

Ιδιαίτερη απάντηση απαιτείται και για τη μεταφορά της ευθύνης καθορισμού των αποσπάσεων προς τις κατά τόπους Διευθύνσεις Αστυνομίας. Αν αυτή η επιλογή έγινε για λόγους καλύτερης γνώσης των τοπικών αναγκών, πρέπει να αποδειχθεί. Αν όμως έγινε για να διαχυθεί η ευθύνη, να χαθεί η κεντρική εικόνα και να απομακρυνθεί το βάρος των αποφάσεων από την κορυφή της διοίκησης, τότε το πρόβλημα γίνεται ακόμη σοβαρότερο, καθώς η αποκέντρωση λειτουργεί ως μηχανισμός αποποίησης ευθύνης.

Η Ελληνική Αστυνομία δεν μπορεί να ζητά από τον πολίτη εμπιστοσύνη όταν η ίδια δεν παρουσιάζει καθαρή εικόνα για το πώς δαπανώνται δεκάδες εκατομμύρια ευρώ. Δεν μπορεί να μιλά για ορθολογική διαχείριση προσωπικού όταν υπηρεσίες αδειάζουν, άλλες γεμίζουν προσωρινά και στο τέλος κανείς δεν αποδεικνύει ποιο ήταν το πραγματικό όφελος. Και δεν μπορεί να επιτρέψει να αιωρείται η υποψία ότι πίσω από τις αποσπάσεις λειτουργούν προσωπικά αιτήματα, συνδικαλιστικές ή πολιτικές πιέσεις, οικογενειακές διαδρομές ή πολιτικές παρεμβάσεις.

Το αίτημα είναι καθαρό: άμεση δημοσιοποίηση πλήρων στοιχείων για όλες τις αποσπάσεις, ανά νομό, ανά μήνα, ανά υπηρεσία, ανά κόστος και ανά επιχειρησιακό αποτέλεσμα. Όποιος δεν έχει τίποτα να κρύψει, δεν φοβάται τη διαφάνεια. Και όποιος διαχειρίζεται δημόσιο χρήμα, οφείλει να λογοδοτεί μέχρι το τελευταίο ευρώ.

Οι αποσπάσεις μπορούν να υπάρχουν μόνο ως απολύτως τεκμηριωμένο, έκτακτο και ελεγχόμενο μέτρο επιχειρησιακής ενίσχυσης. Διαφορετικά δεν μιλάμε για αστυνόμευση. Μιλάμε για ένα σύστημα που κοστίζει ακριβά, παράγει αμφισβήτηση, διαλύει την εμπιστοσύνη του προσωπικού και εκθέτει ανεπανόρθωτα τη διοίκηση της Ελληνικής Αστυνομίας.

Αν πράγματι η πολιτεία αναγνωρίζει ότι οι αποδοχές των αστυνομικών δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες της σύγχρονης ζωής, τότε οφείλει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με τον μόνο δίκαιο, έντιμο και θεσμικά αποδεκτό τρόπο: με πραγματικές μισθολογικές αυξήσεις για όλους. Ισότητα. Ισόνομα. Διαφανώς. Χωρίς μεσάζοντες. Χωρίς προσωπικές γνωριμίες. Χωρίς πολιτικές παρεμβάσεις. Χωρίς συνδικαλιστικές πιέσεις. Χωρίς «δικά μας παιδιά».

Δεν μπορεί σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος η αξιοπρεπής διαβίωση του αστυνομικού να εξαρτάται από το αν βρίσκεται κοντά στα κέντρα λήψης αποφάσεων, αν διαθέτει τις κατάλληλες γνωριμίες ή αν ανήκει στον κατάλληλο κύκλο επιρροής. Κάθε αστυνομικός εκτελεί το καθήκον του κάτω από τις ίδιες συνθήκες επικινδυνότητας, φέρει την ίδια ευθύνη απέναντι στον πολίτη και υπηρετεί το ίδιο κράτος. Συνεπώς, διευκρινίζεται ότι η ανάγκη για διαφάνεια,

ισονομία και ορθολογική διαχείριση των δημόσιων πόρων δεν αποτελεί απλώς ένα διοικητικό αίτημα, αλλά θεμελιώδη υποχρέωση της πολιτείας απέναντι τόσο στους πολίτες όσο και στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας.

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- 1. Ποιος είναι ο συνολικός αριθμός των αποσπάσεων αστυνομικών ανά έτος και ποιο το πλήρες κόστος τους (οδοιπορικά, αποζημιώσεις, διαμονές κ.λπ.) για τα τελευταία πέντε χρόνια;**
- 2. Με βάση ποια συγκεκριμένα, αντικειμενικά και ελέγξιμα κριτήρια αποφασίζονται οι αποσπάσεις και ποιος μηχανισμός διασφαλίζει την τήρησή τους;**
- 3. Ποια μετρήσιμα επιχειρησιακά αποτελέσματα προέκυψαν από το σύστημα αποσπάσεων που να δικαιολογούν τη σημαντική αύξηση της σχετικής δαπάνης;**
- 4. Προτίθεται το Υπουργείο να προχωρήσει είτε σε πλήρη διαφάνεια (δημοσιοποίηση στοιχείων) είτε σε συνολική αναθεώρηση του ισχύοντος συστήματος αποσπάσεων;**

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Κόκκαλης Βασίλειος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Ακρίτα Έλενα

Βέττα Καλλιόπη

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Μαμουλάκης Χαράλαμπος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)

Ψυχογιός Γεώργιος